

Hoola Bandoola Band, M?nd?ren

En mnstrle sken in i en bldres rum
dr han brukade sitta och pladdra
Och dren han blev hpen, ja han blev alldeles stum
och hans tunga den slutade sladdra
Han fljde den ensamma mnstrlens frd;
ett magiskt tecken i hans tokiga vrld
Och han slutade drgla och han stngde sin mun
och hans gon dom slutade fladdra

Och mnstrlens sken ver bcker och damm
och oanvndbara maskiner
Och pltsligt s frstod han att det r alldeles sant
att man r lycklig nr mnljuset skiner
Han tittade saligt p strlen och log
Men pltsligt s sloknade ljuset och dog
Och igen var han fngen i sin ensamhets famn
och hans ansikte gjorde konstiga miner

En dre, en dre, en frbannad idiot
som sitter bland sina bcker och papper
Och ingenting finns det som kan rda bot
p hans hjrnas idiotiska tjatter
frutom en mnstrles magiska sken
Det tvttar hans sinne frunderligt rent
S hit med en mnstrle men ge mej den fort
fr jag har hundar i hjrnan och katter